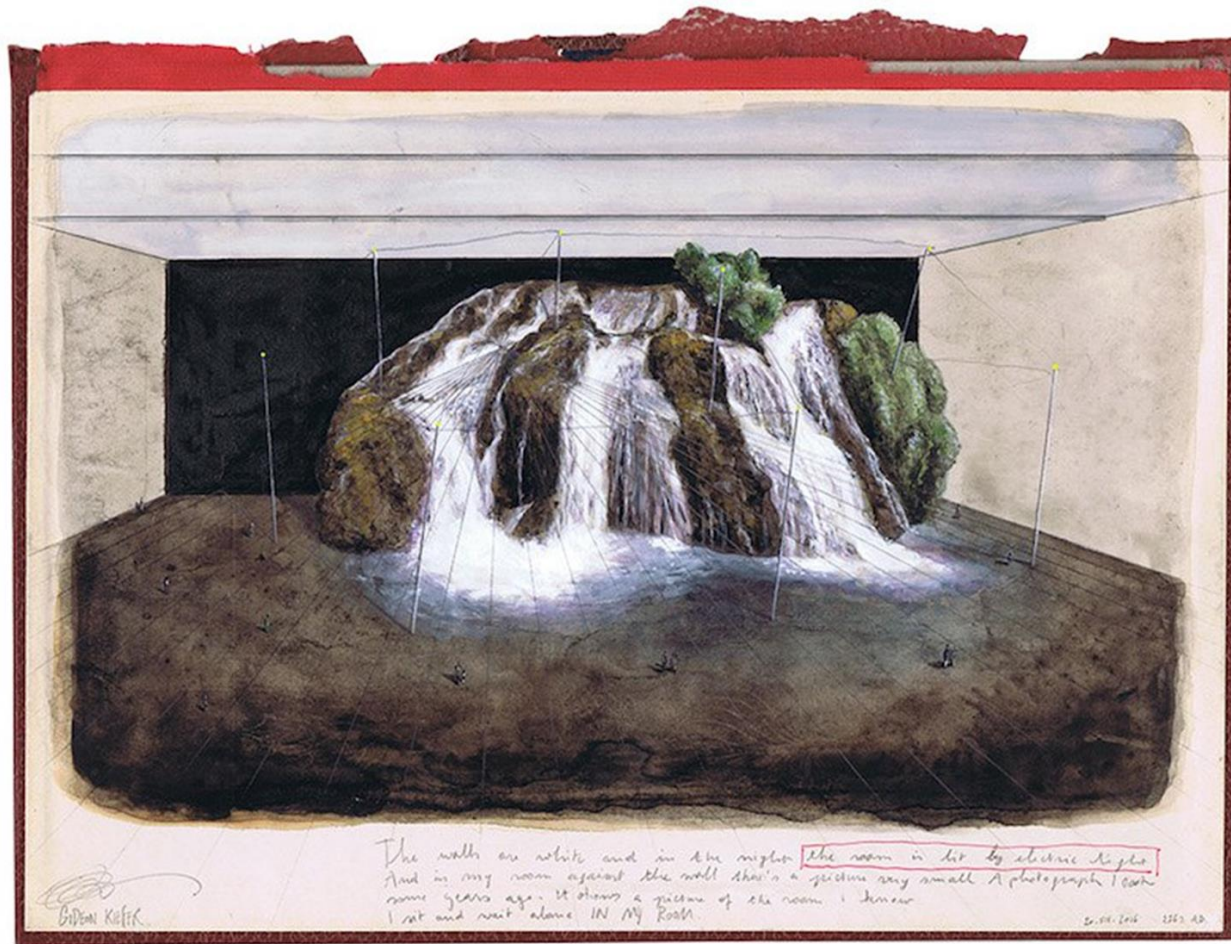

CORONA -> TENTOONSTELLING GIDEON KIEFER

Woe., 12.08.2020

Gemeentelik Museum GEVAERT-MINNE Tijdelijke Tentoonstelling 8 aug. t.e.m. 18 okt. 2020

impressies

Quellen: Eigene Fotos, diverse Prospekte und das INTERNET

juehe 2020
story

Dorpsmagazine Sint-Martens- Latem on my exhibition at Museum Gevaert- Minne

August 10, 2020

"GIDEON KIEFER PROVOKES ON ONE
SIDE DECEITFULLY A FEELING OF
TRUST WITH DAILY REALITY AND
REVEALS ON THE OTHER HAND A
BROKEN TRUTH"

"GIDEON KIEFER PROVOKEERT AAN
DE ENE KANT EEN GEVOEL VAN
VERTROUWEN MET DE DAGELIJKSE
REALITEIT EN ONTHULT AAN DE
ANDERE ZIJ EEN GEBROKEN
WAARHEID"

Cultuur

Kiefer verover Museum Gevaert-Minne

Gideon Kiefer groeide op in het Limburgse Pelt en woont sinds enkele jaren in onze gemeente. Zijn werk is te zien in verschillende collecties en tentoonstellingen in binnen- en buitenland. Naar aanleiding van de tentoonstelling 'The Room Is Lit By Electric Light' in het museum Gevaert-Minne gingen wij in gesprek met de kunstenaar.

Dorpsmagazine: "Welke vroege herinneringen heeft u aan kunst?"

"De encyclopedie 'Geschiedenis van de Schilderkunst', een huwelijkscadeau van mijn ouders. Ik zat er als kind vaak in te bladeren en had toen vooral interesse in het surrealisme. Daarnaast bezat mijn grootvader als député in Limburg veel kunstboeken. Ik kon er uren in zitten kijken. Sommige van die boeken heb ik geleefd. Mijn andere grootvader was een hobbyschilder. Zijn huis hing vol met schilderijen waar ik altijd gefascineerd door was. Als ik me verveelde tijdens de verplichte zondagmis in Neerpelt vergaapte ik me aan de schilderijen van de kruisweg. Recent heb ik die kruisweg herwerkt in de serie Ecce Homo, die getoond werd in het Maagdenhuis Museum in Antwerpen."

Dorpsmagazine: "Wie of wat gaf de aanzet om voor een artistieke weg te kiezen?"

"Ik heb altijd gevoeld dat ik dit wilde doen. Als kind tekende ik extreem veel en ging ik jaren naar de jeugdacademie in Pelt. Na het middelbaar begon ik aan het RITCS aan de opleiding Filmregie, maar na een jaar besloot ik om Vrije Grafiek te studeren aan de Academie van Antwerpen. Na deze studie ging ik aan de slag als illustrator voor diverse kranten en tijdschriften in België en Nederland. Toen ik herstelde van een levensbedreigende ziekte, besloot ik mijn eigen weg te gaan als kunstenaar. Het cijfer op al mijn kunstwerken is een persoonlijke tijdsrekening die terugtelt tot de dag dat ik bijna dood was. Die datum beschouw ik als mijn geboortedatum als kunstenaar."

Dorpsmagazine: "Architectuur krijgt vaak een prominente plaats in uw werk. Welke rol vervult die en zijn er nog andere inspiratiebronnen?"

"Mijn tekeningen zijn meermalen een soort ontwerpschetsen voor immense sculpturen of installaties net zoals de presentatietekeningen van een architect. Ze kunnen beschouwd worden als decors waarbinnen iets geplaatst is. De anonieme

menselijke figuren geven de schaal en grootte aan. Mijn werken zijn niet expliciet, maar bezitten een grote gelaagdheid. Ik lees en overdenk veel. De voorbereiding is voor mij even essentieel bij het creëren als het tekenen of schilderen zelf. Creëren is voor mij een vorm van verwerken. De problematiek van de klimaatverandering ligt me nauw aan het hart en komt bijgevolg veelvuldig terug in mijn oeuvre. Maar ook de herinneringen aan mijn geboortedorp en mijn jeugd vormen een fundamentele basis van mijn werk. Ik onderzoek hoe herinneringen doorheen de jaren verzonden of vervormd worden. Veel van iemands karakter is opgebouwd uit herinneringen of de vervorming ervan. Die vervorming verwerk ik in mijn werk. Indien mogelijk ga ik naar de plaats waar de herinnering over gaat om vast te stellen wat fout of veranderd is. Voornamelijk het niet authentieke vind ik interessant en is een belangrijke inspiratiebron."

Dorpsmagazine: "Hoe vormde het museum Gevaert-Minne een inspiratiebron voor de realisatie van deze tentoonstelling?"

"De selectie van de kunstwerken is gebeurd op basis van de vaste collectie van het museum en de associaties die ik erbij maakte. Deze selectie bestaat grotendeels uit werken die door verzamelaars en musea uitgeleend werden maar er zullen ook enkele speciaal voor de tentoonstelling gemaakte werken te zien zijn. Ik vind het ook een leuke gedachte om op mijn bescheiden manier in de voetsporen van de kunstenaars van de Latemse groepen te treden. Ook de geschiedenis van de plek en de creativiteit die er ontstond, fascineren me."

Dorpsmagazine: "Hoe ontstond de titel 'The Room Is Lit By Electric Light' van de tentoonstelling?"

"Om te beginnen verwijst de titel naar het liedje 'In My Room' van Yazoo uit mijn jeugd. Deze song vormt de oorsprong van de gelijknamige tekening die een waterval voorstelt in een museumzaal met

straatverlichtingspalen en bijhorende lampjes. Bij een plaatsbezoek aan het museum vielen de strakke witte muren, de uitgelichte werkjes en spots me op. Ik maakte dus een associatie naar de kamers waar enkele van mijn werken zouden hangen. Enerzijds is er het kunstmatig licht dat refereert aan het feit dat mijn landschappen in mijn atelier geschilderd worden. Anderzijds kan het een knipoog zijn naar het belang van het licht van de streek voor de Latemse kunstenaars die zich hier kwamen vestigen."

Dorpsmagazine: "We leven in bizarre tijden. Welke impact hebben de recente ontwikkelingen op uw werk?"

"Door corona leek het dorp uit mijn verleden, waar mijn ouders nog steeds wonen, nog minder bereikbaar. Mijn verleden leek nog verder afgesneden van mezelf. Vooral bij het begin van de lockdown kon ik me moeilijk concentreren op mijn werk. Het leek plots zo triviaal maar al snel besefte ik dat die vergrote afstand met mijn geboortedorp en verleden net wel inspirerend werkte en vond ik de nodige geestelijke ruimte om me opnieuw te focussen op de aankomende expo's en projecten waaronder deze in dit museum. Een aantal werkjes die in het bezit zijn van Galerij Geukens & De Vil in Knokke en nieuwe werken op doek die in primeur zullen getoond worden, zijn nog meer dan anders op herinneringen geënt."

Dorpsmagazine: "Bedankt voor het gesprek en veel succes verder."

U kan de tentoonstelling bezoeken in museum Gevaert-Minne en dit tot en met 18 oktober 2020. De toegang is gratis. Gezien de coronamaatregelen is reserveren verplicht (09 220 71 83).

Biënnale

Tot en met 18 oktober 2020 kan u de 7e Biënnale van de Schilderkunst bezoeken. Onder de titel 'Binnenskamers' kan u in Museum Dhondt-Dhaenens, de Wunderkammer, Woning van Wassenhove, museum Gust De Smet en in de crypte van het gemeentehuis luiken van de tentoonstelling bezichtigen.

INFO & TICKETS
www.toerisme-leiestreek.be/nl/biennale

Cultuur

Bewonder het Lam Gods

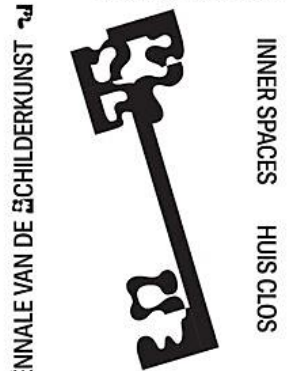
Het Van Eyckjaar is in volle gang. Tot en met 31 oktober 2020 kan u een bijzondere interpretatie van het Lam Gods bewonderen in de Sint-Martinuskerk in Latem. Het gaat om een kopij die gemaakt werd door Françoise De la Croix, inwoonster en kunstschilderes. Het werk bestaat uit 12 ingekaderde aquarellen achter glas. Ook in dit omvangrijke werk komt de naïeve vormgeving prachtig tot uiting. Deze stijl kenmerkt het werk van de artieste.

INFO

UITkalender via www.sint-martens-latem.be
De kerk is open van maandag tot en met zondag.

BINNENSKAMERS

26.07-18.10.20

De titel van de tentoonstelling **‘The Room Is Lit By Electric Light’** / ‘De kamer wordt verlicht door elektrisch licht’ / "Der Raum wird durch elektrisches Licht beleuchtet" en verwijst naar het liedje **‘In My Room’ van Yazoo** uit zijn jeugd. Dit liedje vormt de oorsprong van de gelijknamige tekening die een waterval voorstelt in een museumzaal met straatverlichtingspalen. Bij een plaatsbezoek aan het museum vielen de strakke witte muren, de uitgelichte werkjes en spots hem op. **De kunstenaar maakte daardoor een associatie naar de kamers waar enkele van zijn werken zouden hangen.**

IN MY ROOM ->SONGTEXT

I stand alone and watch the clock

I only wait for it to stop

And in the room locked up inside me (**thy kingdom come**)

The cutout magazines remind me

I sit and wait alone (**thy will be done**) in my room

And in my room against the wall

There is a picture very small (**on Earth, as it is in Heaven**)

A photograph I took some years ago

It shows a picture of the room I know

I sit and wait alone in my room (**on Earth, as it is in Heaven**)

The walls are white and in the night
The room is lit by electric light

<https://www.youtube.com/watch?v=8ZS1PHuB5oo>

The song is based on the prayer 'Our Father'

Our Father in heaven,

hallowed be your name,

your kingdom come,

your will be done,

on earth as in heaven.

Give us today our daily bread.

Forgive us our sins

as we forgive those who sin against us.

Save us from the time of trial

and deliver us from evil.

For the kingdom, the power, and the glory are yours

now and for ever. Amen.

IN MEINEM RAUM ->SONGTEXT

Ich stehe alleine und schaue auf die Uhr

Ich warte nur darauf, dass es aufhört

Und in dem Raum, der in mir eingeschlossen ist (dein

Königreich kommt)

Die ausgeschnittenen Magazine erinnern mich daran

Ich sitze und warte alleine (dein Wille geschehe) in meinem

Zimmer

Und in meinem Zimmer an der Wand

Es gibt ein sehr kleines Bild (auf der Erde wie im Himmel)

Ein Foto, das ich vor einigen Jahren gemacht habe

Es zeigt ein Bild des Raumes, den ich kenne

Ich sitze und warte alleine in meinem Zimmer (auf der Erde

wie im Himmel)

Die Wände sind weiß und in der Nacht

Der Raum wird durch elektrisches Licht beleuchtet

Der Song ist angelehnt an das Gebet 'Vater unser'

Vater unser im Himmel.

Dein Name werde geheiligt.

Dein Reich komme.

Dein Wille geschehe wie im Himmel so auf Erden.

Unser tägliches Brot gib uns heute.

Und vergib uns unsere Schuld, wie auch wir vergeben

unseren Schuldigern.

Und führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von

dem Bösen.

Denn Dein ist das Reich und die Kraft und die Herrlichkeit in

Ewigkeit.

Amen.

IN MIJN KAMER ->SONGTEXT

Ik sta alleen en kijk naar de klok

Ik wacht alleen tot het stopt

En in de kamer opgesloten in mij (uw koninkrijk komt)

De uitgesneden tijdschriften herinneren me eraan

Ik zit en wacht alleen (uw wil geschiede) in mijn kamer

En in mijn kamer tegen de muur

Er is een foto heel klein (op aarde, zoals in de hemel)

Een foto die ik een paar jaar geleden heb gemaakt

Het toont een foto van de kamer die ik ken

Ik zit en wacht alleen in mijn kamer (op aarde, zoals het is in

de hemel)

De muren zijn wit en in de nacht

De kamer wordt verlicht door elektrisch licht

Het lied is gebaseerd op het gebed 'Onze Vader'

Onze Vader die in de hemel zijt,

Uw naam worde geheiligt.

Uw koninkrijk kome.

Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood.

En vergeef ons onze schulden

zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.

En leid ons niet in verzoeking,

maar verlos ons van de boze.

Want van U is het koninkrijk

en de kracht en de heerlijkheid

in eeuwigheid. Amen.

Kiefer Gideon (*1970)

The two-dimensional work of Gideon Kiefer provokes on one side deceitfully a feeling of trust with daily realities and reveals on the other hand a hidden truth.

The artist is fascinated by so called 'authority' personas, whom often seem to be bandaged by a predicate of control. He emphasises unmercifully that this power – starting from doctors, scientists and corporate people – is relative and needs to be immanently related to impotence. Gideon Kiefer provides his images - borrowed from reality - with his own mark, for than to give them back to the world. He captures, the with power associated personalities, repetitively in a network of lines which remind of composition and perspective lines that could be a metaphor for structure, order and depth, but in the meantime can be experienced as clues; as a raster in which the system tends to get caught. **Kiefer confronts his public with a reality of freedom and the tragedy of impotence.**

Die zweidimensionale Arbeit von Gideon Kiefer provoziert einerseits täuschend ein Gefühl des Vertrauens in die täglichen Realitäten und enthüllt andererseits eine verborgene Wahrheit.

Der Künstler ist fasziniert von sogenannten "Autoritäts" -Personen, die oft von einem Prädikat der Kontrolle verbunden zu sein scheinen. Er betont unbarmherzig, dass diese Macht - ausgehend von Ärzten, Wissenschaftlern und Geschäftsleuten - relativ ist und immanent mit Impotenz in Verbindung gebracht werden muss. Gideon Kiefer verleiht seinen aus der Realität entlehnten Bildern ein eigenes Zeichen, um sie dann der Welt zurückzugeben. Er fängt die mit Macht verbundenen Persönlichkeiten wiederholt in einem Netzwerk von Linien ein, die an Kompositions- und Perspektivlinien erinnern, die eine Metapher für Struktur, Ordnung und Tiefe sein könnten, aber in der Zwischenzeit als Clews erlebt werden können; als Raster, in dem das System dazu neigt, sich zu verfangen. **Kiefer konfrontiert seine Öffentlichkeit mit einer Realität der Freiheit und der Tragödie der Impotenz.**

Het tweedimensionale werk van Gideon Kiefer roept enerzijds bedrieglijk een gevoel van vertrouwen op met de dagelijkse realiteit en onthult anderzijds een verborgen waarheid.

De kunstenaar is gefascineerd door zogenaamde 'autoriteit' persona's, die vaak lijken te worden verbonden door een predikaat van controle. Hij benadrukt ongenadig dat deze macht - beginnend bij doktoren, wetenschappers en mensen uit het bedrijfsleven - relatief is en onmiddellijk verband moet houden met impotentie. Gideon Kiefer voorziet zijn beelden - ontleend aan de werkelijkheid - van zijn eigen stempel, om ze dan weer terug te geven aan de wereld. De met kracht verbonden persoonlijkheden vangt hij herhaaldelijk op in een netwerk van lijnen die doen denken aan compositie- en perspectieflijnen die een metafoor kunnen zijn voor structuur, orde en diepte, maar in de tussentijd als kluwen kunnen worden ervaren; als een raster waarin het systeem de neiging heeft om te blijven hangen. **Kiefer confronteert zijn publiek met een realiteit van vrijheid en de tragedie van onmacht.**

De **subtiële balans** in het werk van Belgische kunstenaar Gideon Kiefer
Naar aanleiding van zijn lopende tentoonstelling bij galerij Geukens & De Vil hadden we een kort onderhoud met Gideon Kiefer. We waren tot op heden eerlijk gezegd nog niet zo goed vertrouwd met zijn werk, maar wat hij in de tentoonstelling laat zien heeft alleszins onze nieuwsgierigheid aangewakkerd. Niet alleen zijn zijn tekeningen technisch hoogstaand, maar wat ons vooral aantrekt is de –consistent-bevreemdende wereld die hij ons presenteert doorheen zijn tekeningen.

Aan het plafond **geprikte vogels**, (**pseudo-)**wetenschappers die futiel lijkende handelingen uitvoeren, **bizarre architecturale ruimtes**, Kiefer biedt een wel heel bijzondere kijk op zijn wereld. Op zoek naar centrale thema's komen we al snel tot **drie elementen** die in veel van zijn recent werk voorkomen: **architectuur, natuur en wetenschap**. In ons gesprek met Kiefer blijken deze drie elementen ook een aparte achtergrond te hebben, een specifieke reden om dewelke ze een plaats krijgen in zijn werk.

Vooreerst zijn er de talrijke **architecturale elementen** die hij in zijn werk opneemt. Naar eigen zeggen vormen zij het resultaat van zijn herinnering aan de gebouwen die hij uit zijn eigen verleden kent. Maar hiermee onderzoekt hij tevens de broosheid van zijn herinneringen: hij tekent ze 'uit het hoofd', en dan niet zozeer de gebouwen zelf, als wel de ruimtes die ze inhouden. Pas achteraf gaat hij na of zijn herinneringen waarheidsgetrouw waren, en bij dat onderzoek krijgt hij vaak inspiratie voor zijn volgende werken. Het biedt een merkwaardige consistentie aan zijn (recente) werk.

Een tweede element is de **natuur**. Zijn aandacht voor ecologische uitdagingen komen in veel vormen voor in zijn werk. Neem de broze maar buitenproportionele vogels die de nietige mens op de meest absurde manier probeert te bedwingen, of de boomstronken die op alle mogelijke manieren het menselijk lichaam doorboren: neemt de natuur de bovenhand in de strijd die de mensheid met haar lijkt te voeren? Kiefer biedt hier geen antwoord, hij stelt enkel vast hoe absurd deze strijd is.

Dat absurde komt ook voor in het derde element in zijn werken: de **figuranten** die erin voorkomen hebben vaal allures van wetenschappers, al is het niet steeds duidelijk waar ze precies mee bezig zijn. Zijn het wel wetenschappers? Of slechts toeschouwers van natuurlijke krachten, onbeholpen wanneer ze er vat op proberen te krijgen? **Kiefer is zeker niet ontdaan van enige maatschappijkritiek.**

GIDEON KIEFER

De Limburgse kunstenaar **Gideon Kiefer** (°Pelt) exposeert vanaf 8 augustus in het Museum Gevaert-Minne in **Sint-Martens-Latem**. Met de tentoonstelling „*The Room Is Lit By Electric Light*” treedt hij in dialoog met de meesterwerken van de grote klassieke periode van het Leiedorp Latem. Met zijn tekeningen en schilderwerken, uit verschillende periodes, versus de kunstwerken van

Latemse kunstenaars als De Saedeleer, George Minne, Albijn Van den Abeele, Gustave van de Woestijne, Albert Servaes, Leon en Gust De Smet, Constant Permeke, Maurice Sijs en Frits Van den Berghe creëert het Museum Gevaert-Minne een bijzondere en unieke verbinding van de progressieven van toen en de *contemporary art* van nu. Het resultaat is ronduit fascinerend. De

/Highlights/

/1/ de mix tussen oud en nieuw

Het is de eerste keer dat het museum de toestemming geeft aan een kunstenaar om de normaal gezien onverstoorbare permanente collectie aan te vullen met hedendaags werk. Gideon bestudeerde de collectie, en ging dan op zoek naar eigen werken die een -vaak letterlijke- reflectie vormen voor de oudere. Subtiele wenken zijn het, die ontsproten uit een gemeenschappelijke kleur of vorm. Vaak toevalligheden, maar het werkt wel, en verrast alleszins. Het summum zijn misschien de twee werkjes die tussen de landschappen van amateurschilder Edgard Gevaert staan, en waarvan een wolk, qua vorm, treffend op het zwevend laken lijkt in het werk van Gideon.

/2/ Werk op doek

Gideon staat vooralsnog bekend om de tekeningen die hij maakt op de achterkant van harde boekcovers. Niettemin is hij sinds enkele maanden overgegaan op schilderen, eerst op houten panelen, en nu, voor de eerste keer, op doek. De korzeligheid van de materie vergt enige aanpassing vergeleken met het gladde oppervlak van het hout, maar biedt alleszins de mogelijkheid om in de toekomst veel grotere werken te creëren. De twee werken in deze tentoonstelling luiden misschien wel een fundamentele nieuwe wending in. Het blijft fascineren om zijn evolutie te volgen...

/3/ het museum

Je kan er niet aan uit, de locatie zelf vormt een belangrijke troef in deze expo. De permanente collectie, uiteraard, en de wijde, groene omgeving in hartje Sint-Martens-Latem, maar ook de rijke geschiedenis van de plek, waar in de jaren '60 een heuse artistieke commune leefde met onder meer Walter De Buck en Roland als gangmakers. Het koppel Gevaert-Minne had 11 kinderen, waarvan de afstammelingen nog steeds in alle uithoeken van de artistieke wereld actief zijn. Een te weinig bekende plek, maar een waar pareltje om te ontdekken!

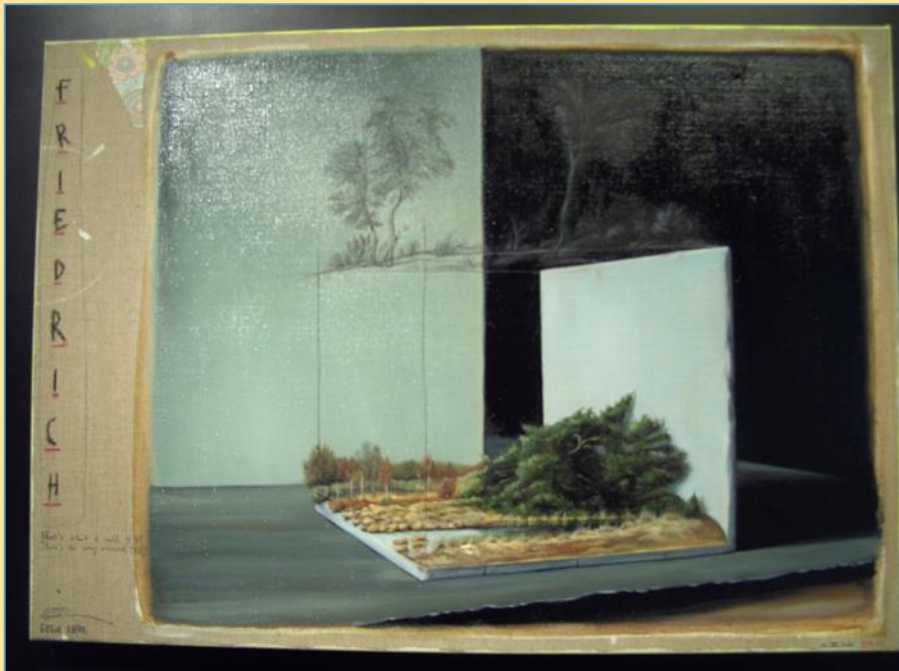
Overzicht werken tentoonstelling "The Room is lit by Electric Light" Gideon Kiefer

➡ Werk ingang museum

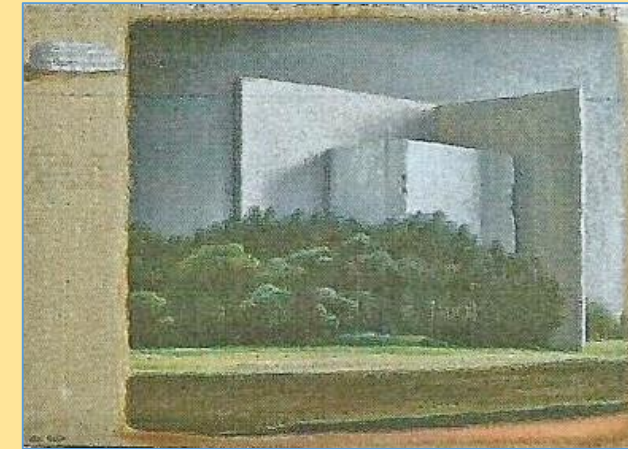

Pylons: Radio live transmission,
2016

Friedrich, 2020

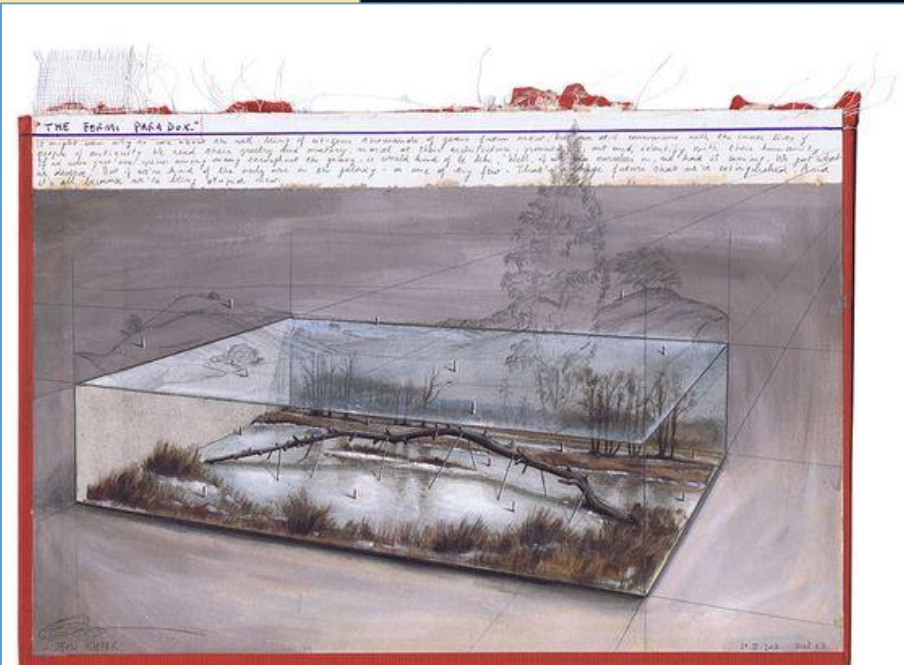
Haunted House, 2020

The John Mercer Effect, 2018

The Fermi paradox, 2018

"THE FERMI PARADOX."

It might seem silly to care about the well-being of citizens thousands of years from now, but we still commune with the inner lives of people of antiquity. We read their poetry and oratory, marvel at their architecture, grow up, out and identify with their humanity. If we were just one species among many throughout the galaxy, it would kind of be like, "Well, if we see ourselves in, we had it coming. We got what we deserve. But if we're kind of the only one in the galaxy - or one of very few - That's a huge future that we're extinguished. And it's all because we're being stupid now."

GIDEON KIEFER

21-III-2018 3142 A.D.

The Fermi paradox, 2018

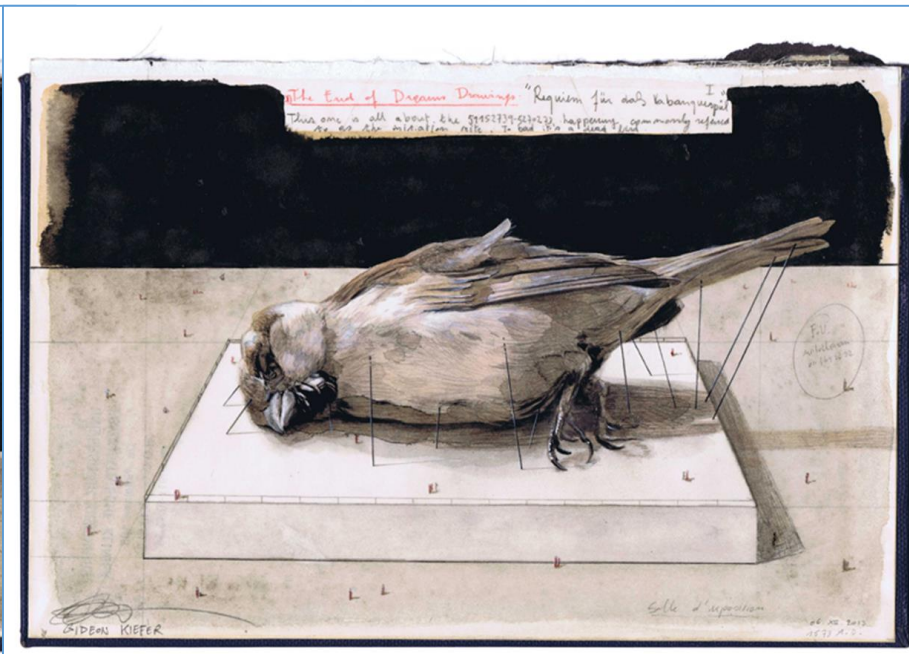
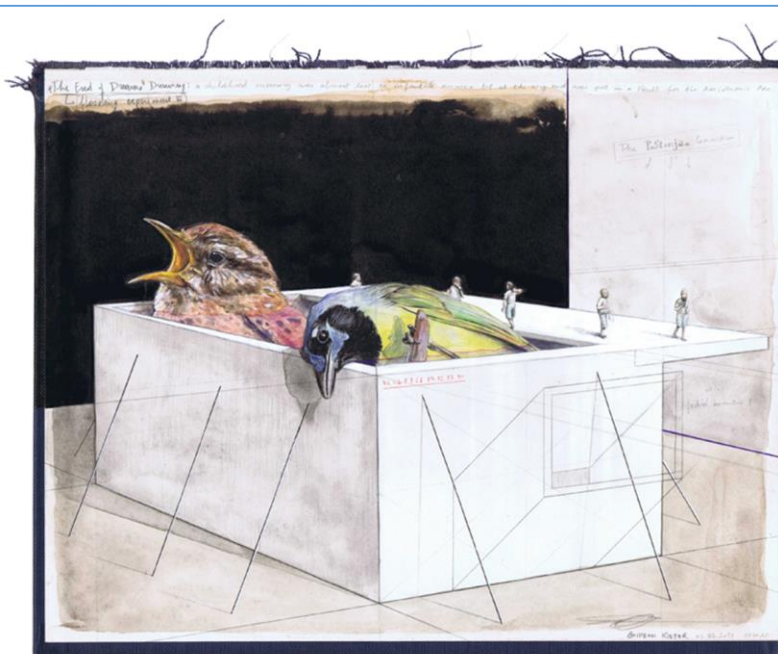
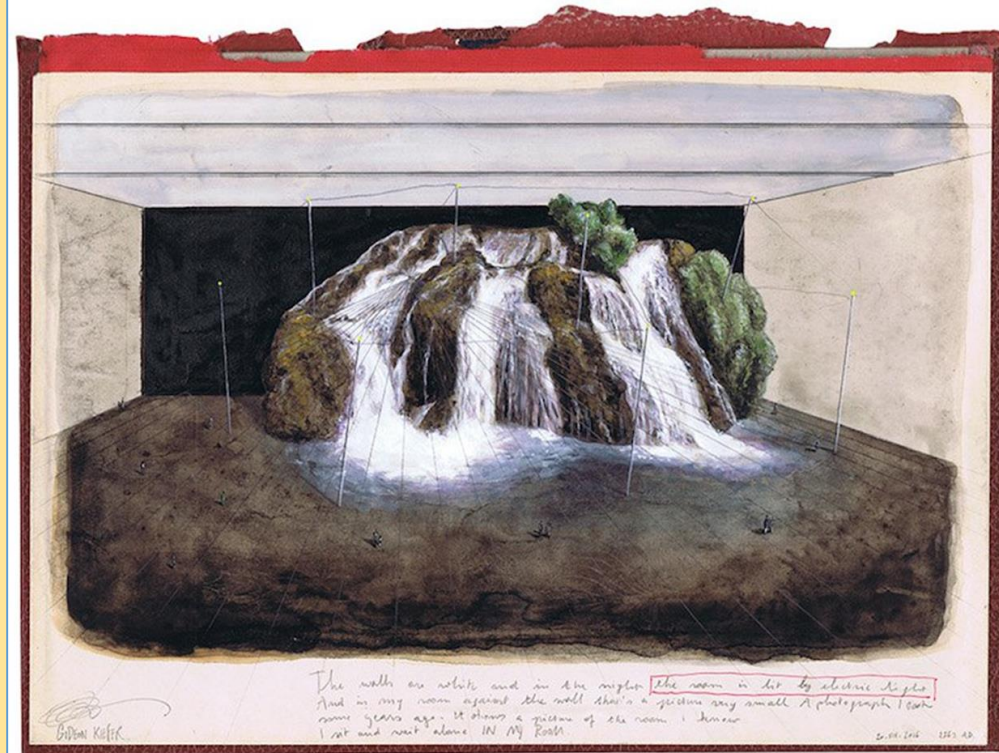
Diptych Right, 2018

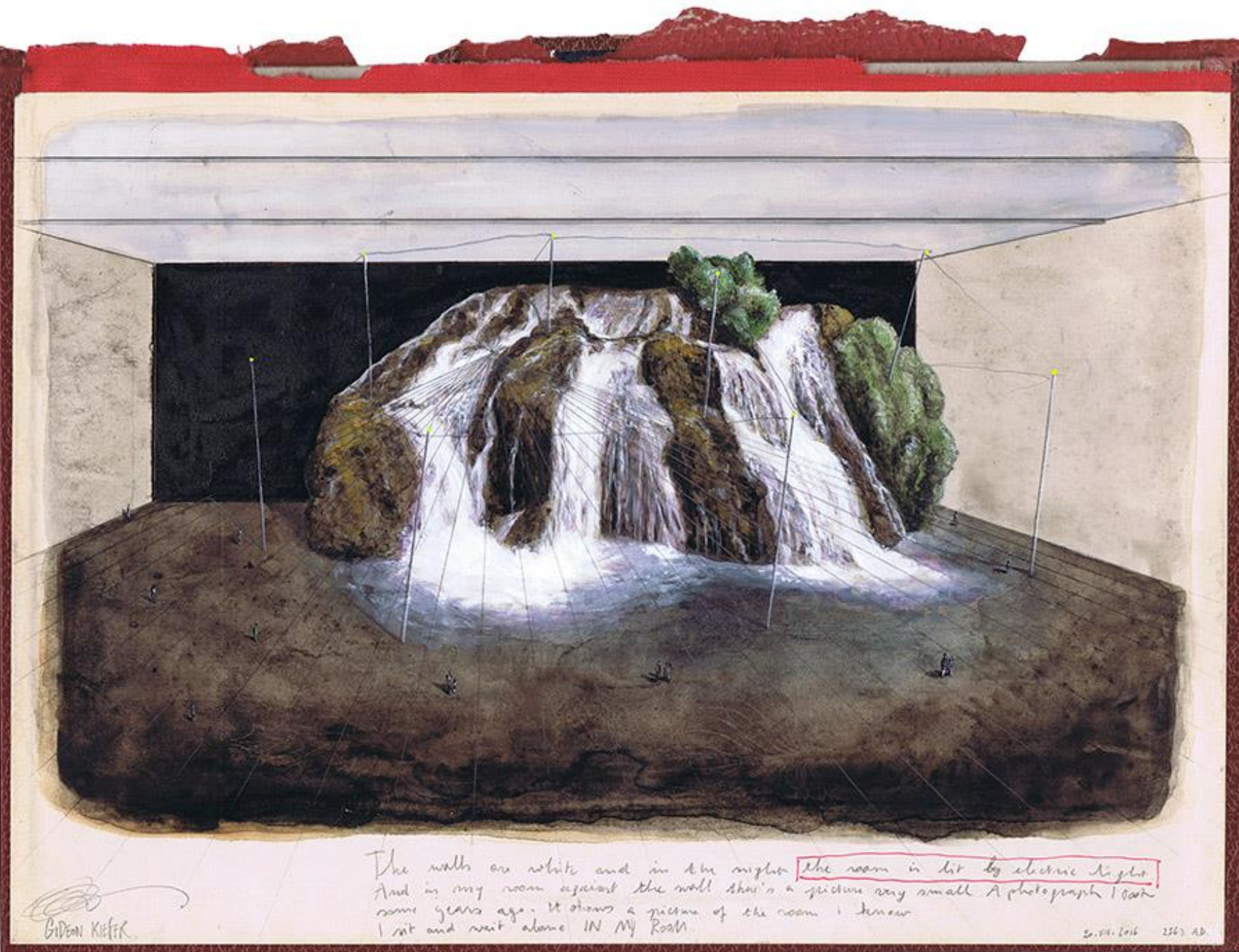
The Room is lit by
Electric light, 2016

The End Of Dreams
Drawings: The Postojna
Connection, 2014

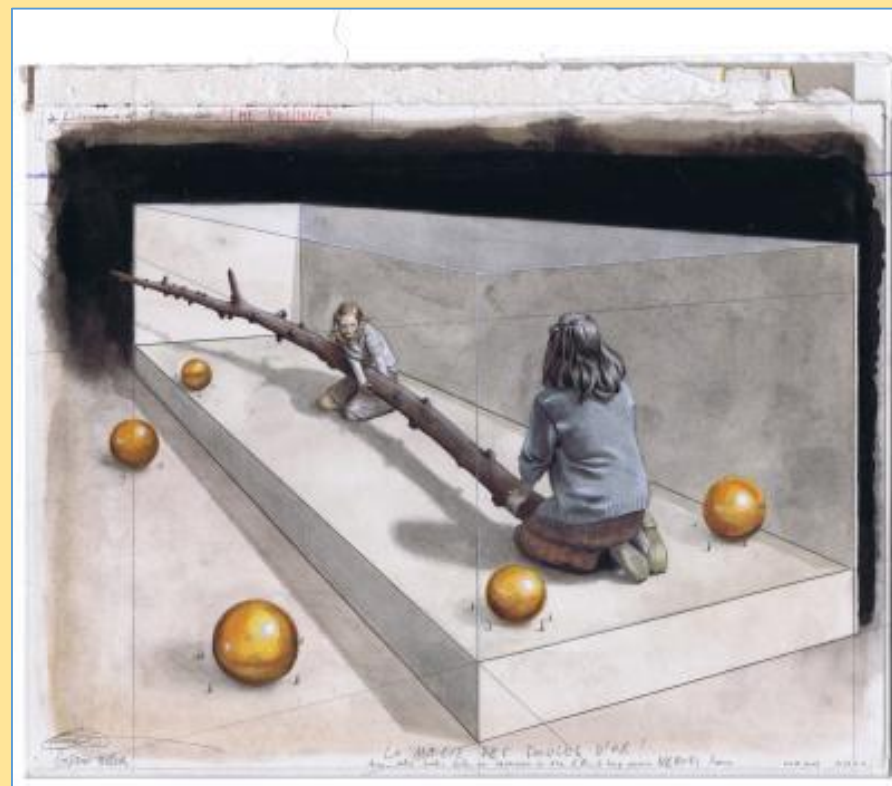
Requiem für das
Vabanquespel I, 2014

Requiem für das
Vabanquespel II, 2014

The Room is lit by Electric light,
2016

The Pulling: La Magie des Boules d'Or

The Embarrassment, 2020

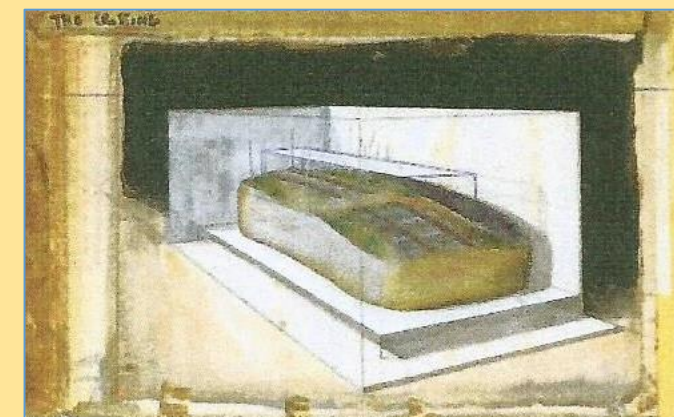
The Shelf, 2020

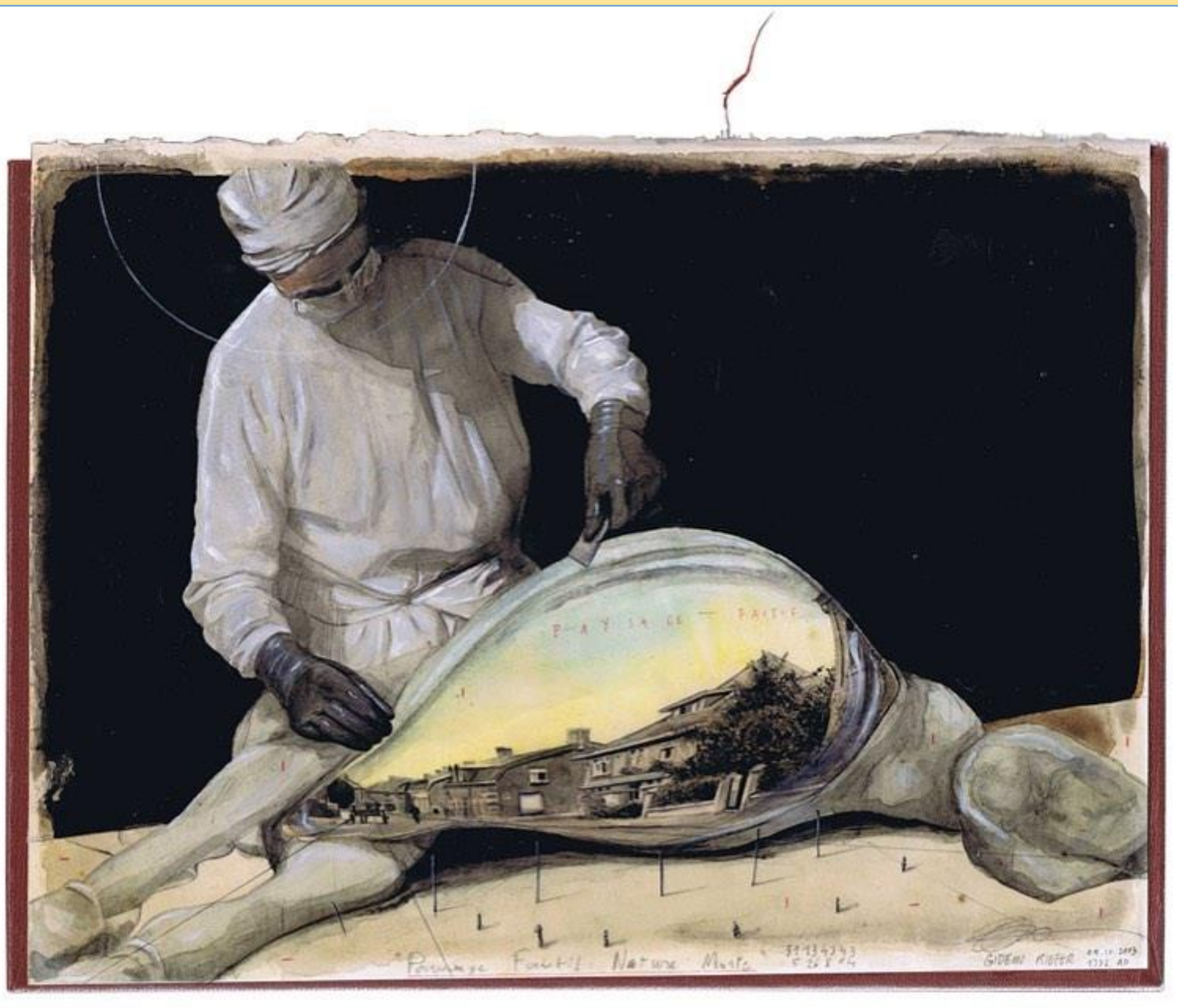

Phenotypic Plasticity, 2018

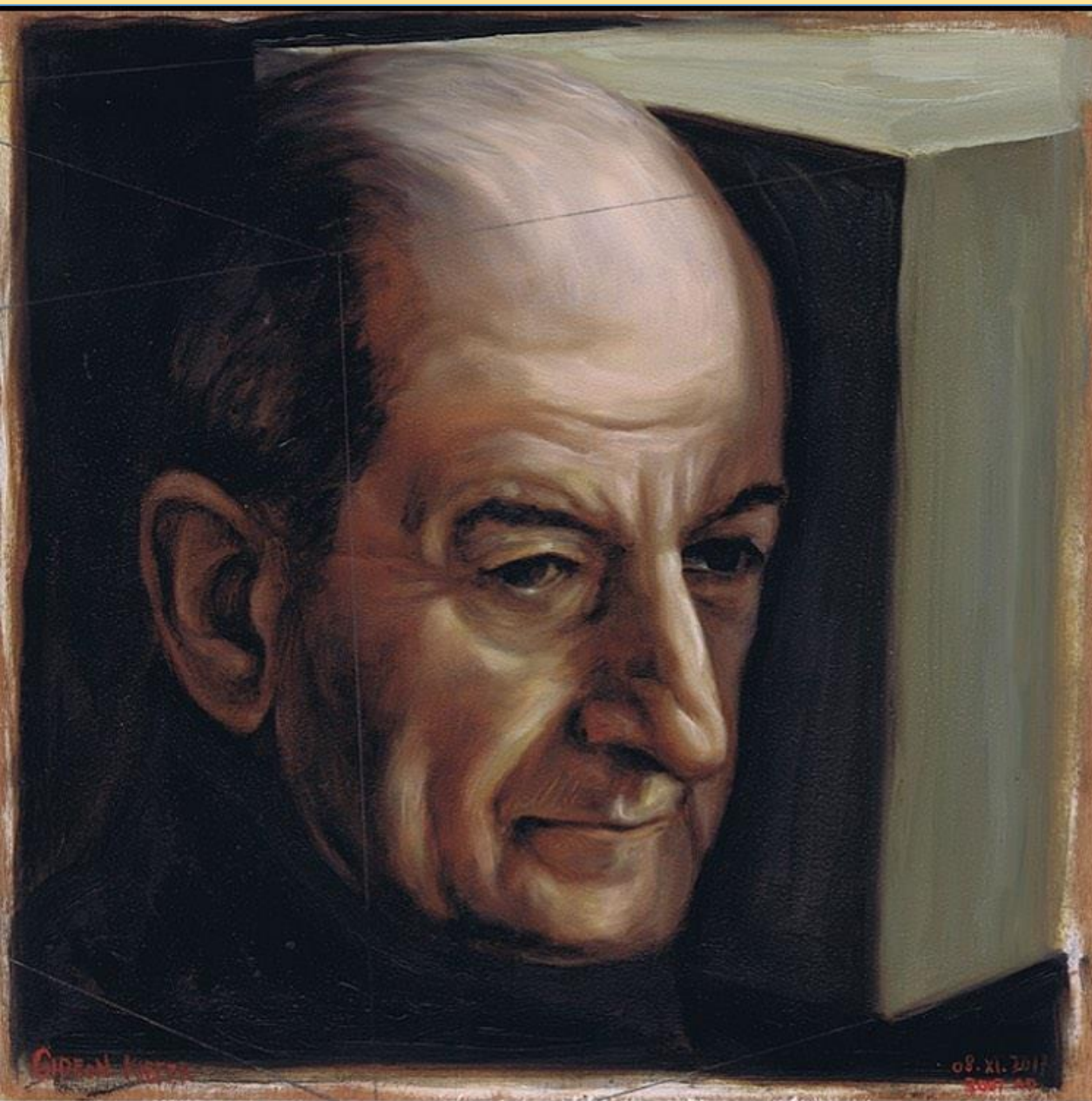
Run Like a Buffalo, 2014

The Crossing, 2016

**Paysage Fautif: Nature Morte,
2013**

Portrait 003,
2007

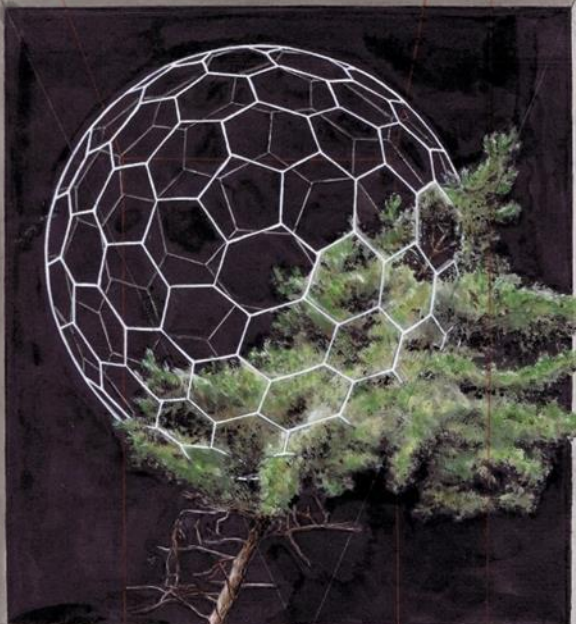
Sketch landscape, 2019

"you got up THE TREE, So You CAN GET DOWN"

an evergreen tree, standing with its roots in the ground, its branches reaching up to the sky, its leaves green and its bark brown, its trunk straight and its top pointed, its shape like a cone, its color like a green and brown, its texture like a rough and smooth, its smell like a fresh and old, its sound like a quiet and loud, its life like a long and short, its death like a pain and joy, its end like a beginning and a new life.

with an actual
piece of the Japanese
tree

Residue

It is as if we are hanging
from the bottom of the earth.
Our shoes are glued to the
ground. We don't jump, we
fall off.

Meanwhile, it seems like
another planet is just
lying quiet on
the back of our heads.
We look across strange,
non-disturbed
the horizon as if coming
from and we know how
to feel.

More we start laughing
from our place in playing
tricks on us.

The gravitational pull is
PALPABLE and
our hearts are spinning.
It is the way before the
ALID that the day
Mancera was doing
The Trick.

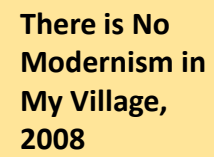
GILBERT KIEFER

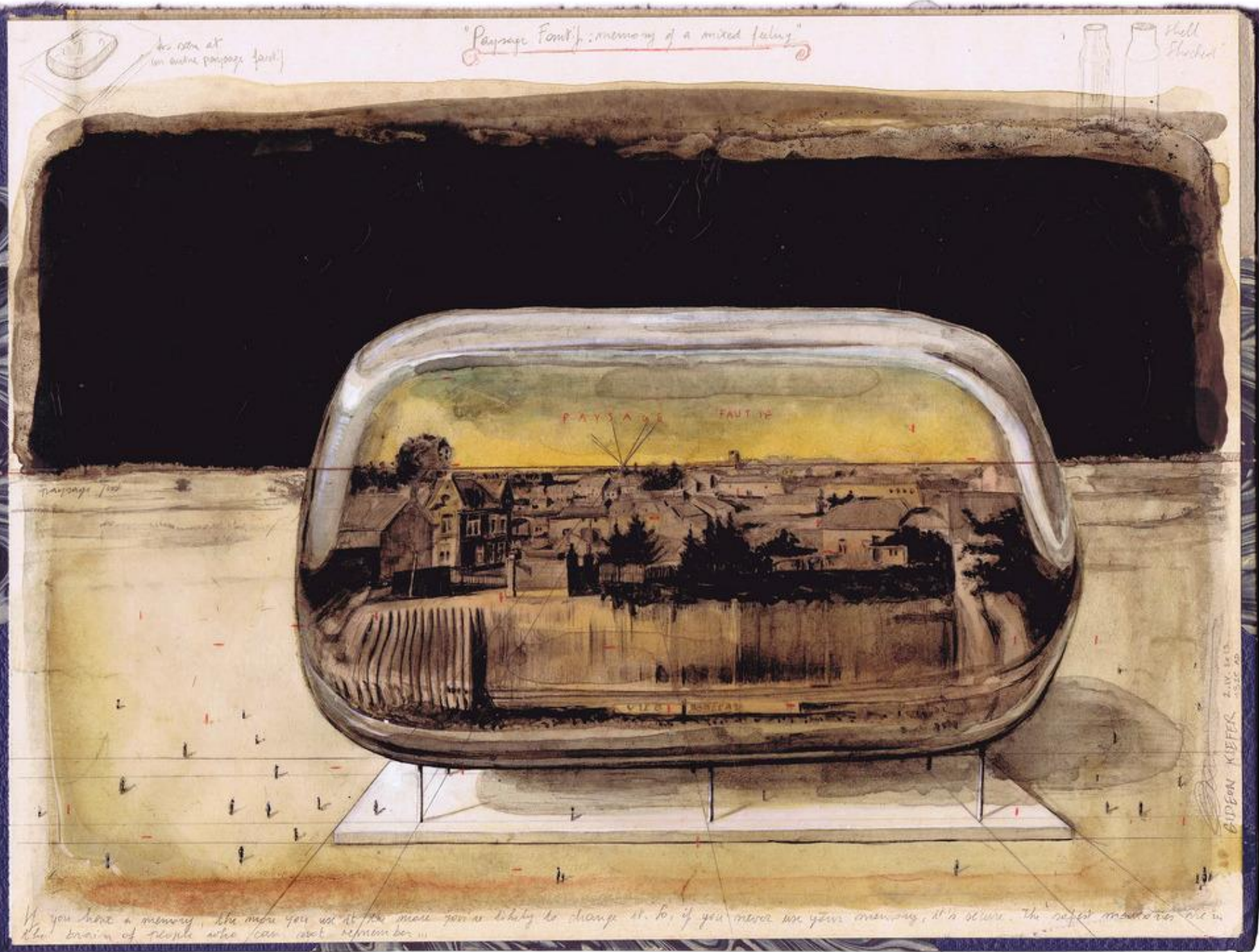

ON TO CAPTURE JUST ONE DROP OF ESCAPE THAT KEEPS THE AIR FROM

The Residue,
2020

You Got Up The Tree, So You Can Get Down,
2014

Paysage Fautif:
Memory of a
Mixed Feeling,
2013

The Most Dramatic
Hand in Art History,
2019

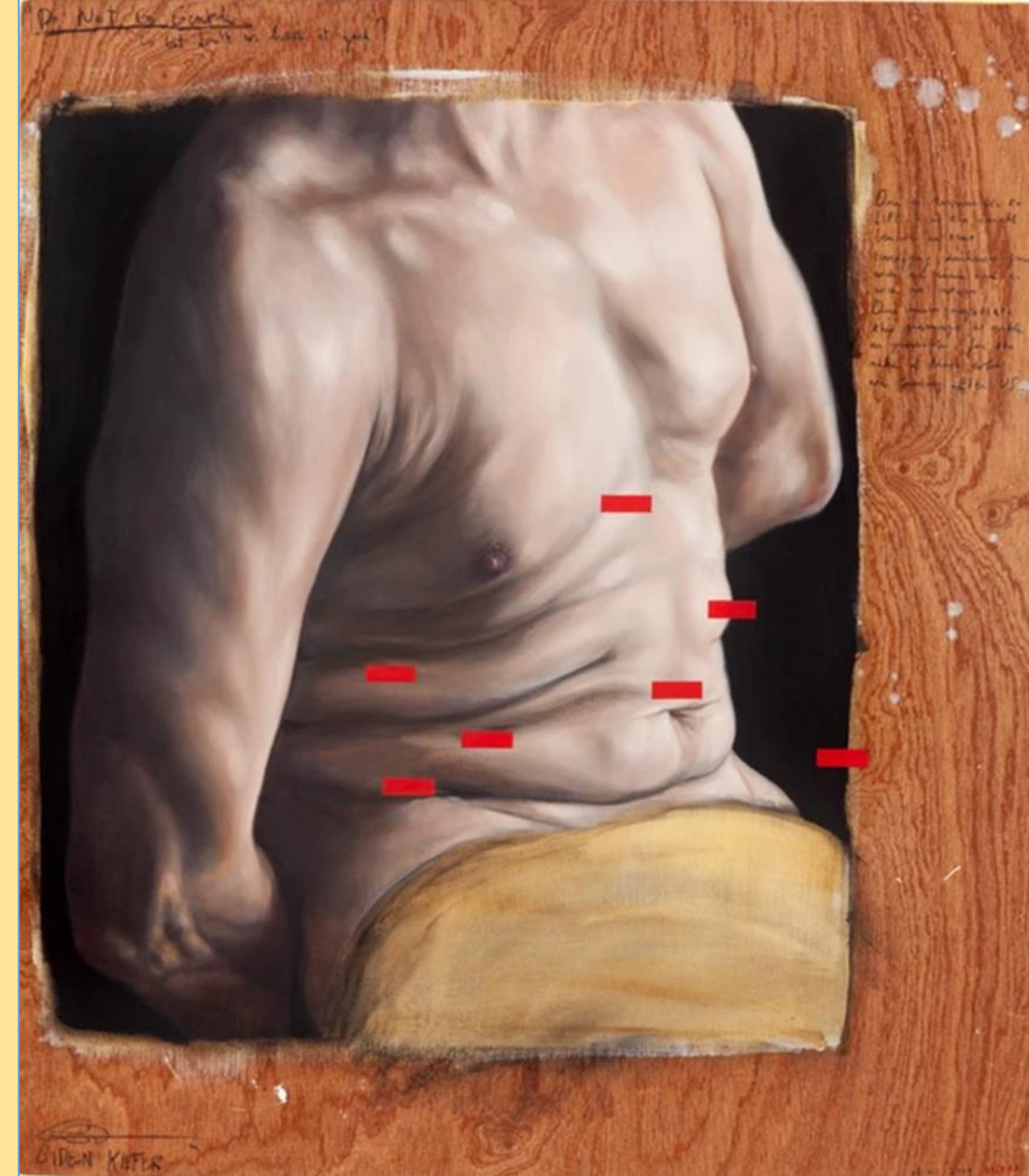

Paradigma Shift,
2018

The End Of Dreams Drawings:
Sense Of Urgency, 2014

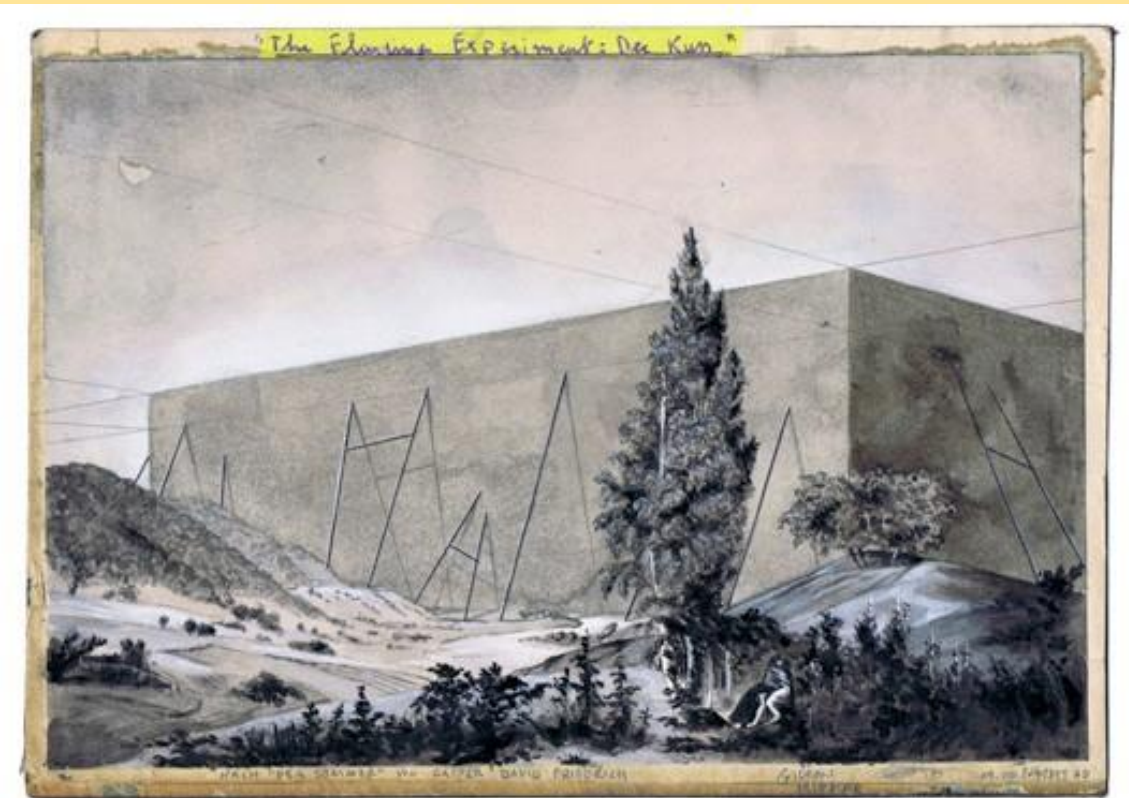
The Tiniest Glory
 Hole in History, 2020

Do Not Go Gentle, 2019

The Surge: Awaiting the
Gush, 2015

The Flooding experiment: Der Kuss, 2014

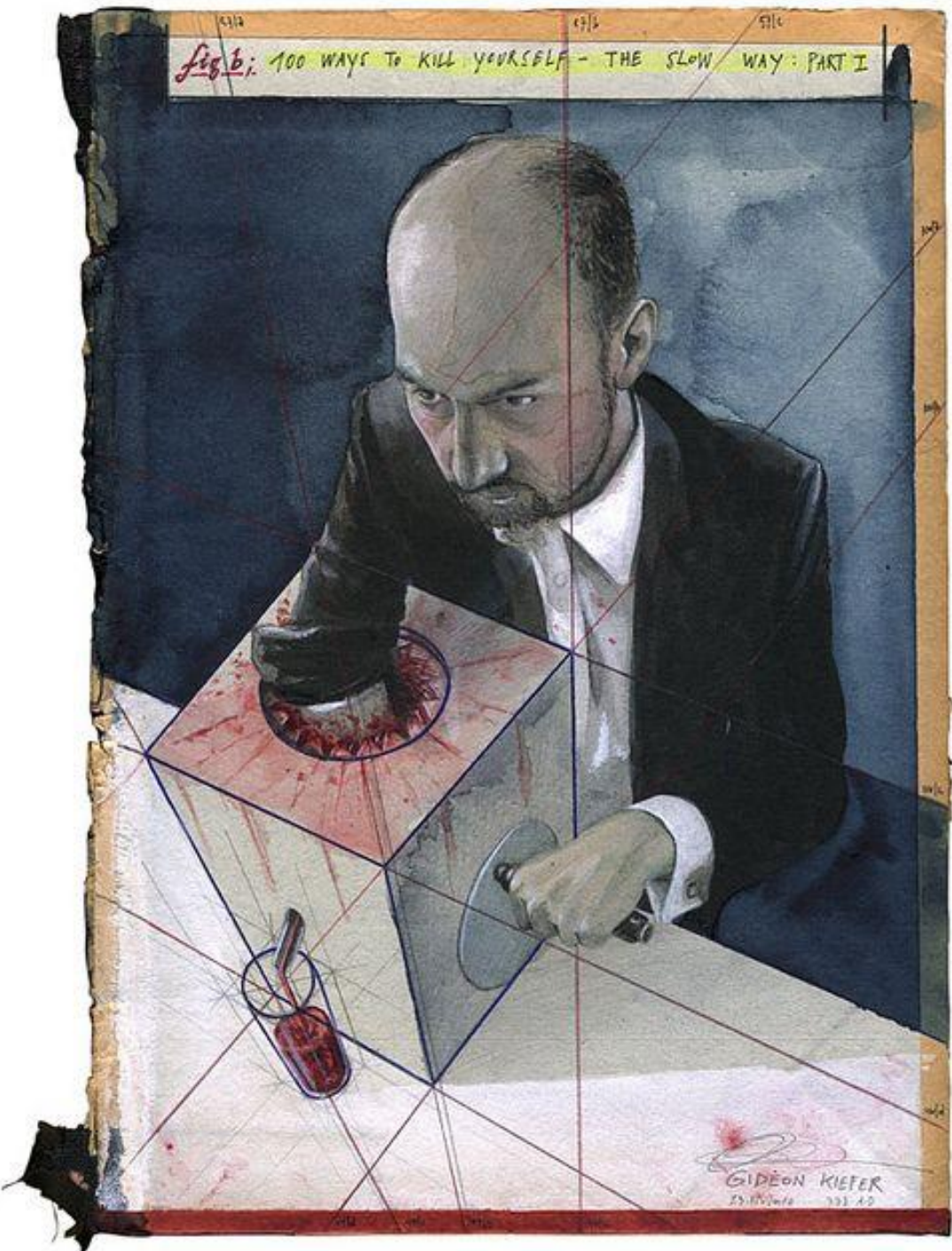

The Flooding experiment: The Carleton Watkins' Site, 2014

The Jar,
2020

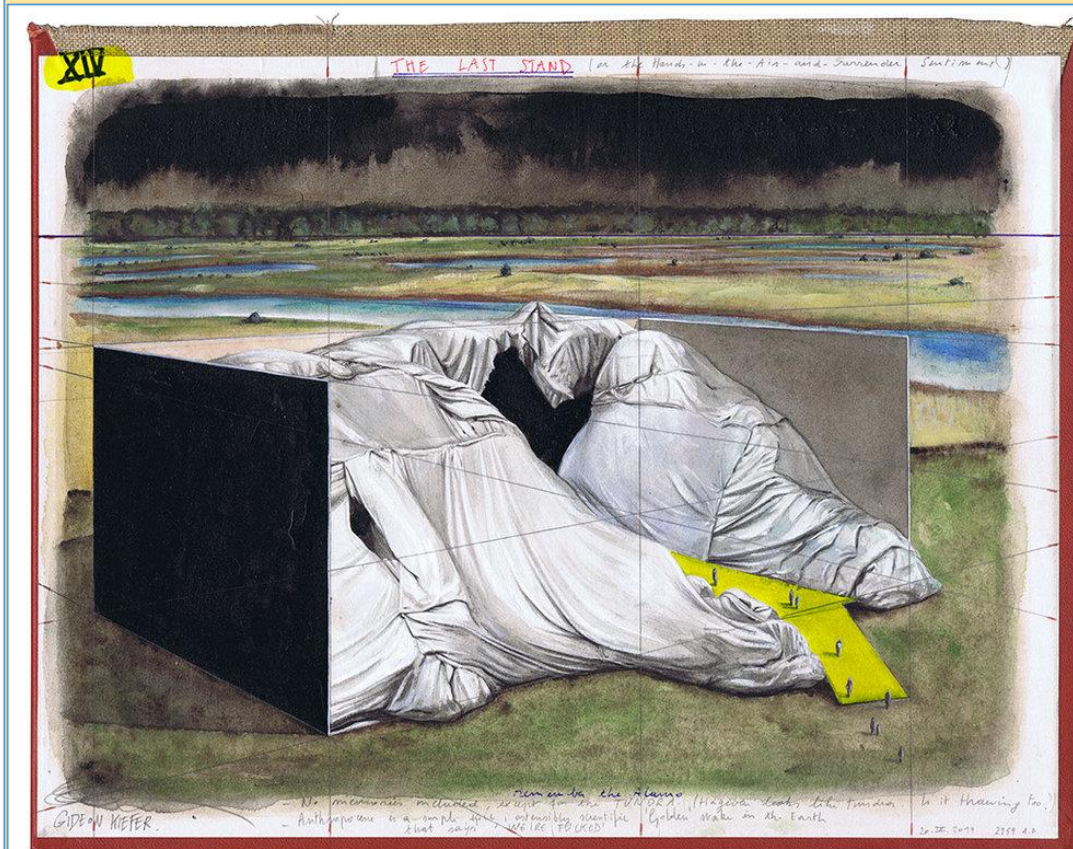
100 Ways To Kill
Yourself – The Slow
Way, 2010

V THE CONTENT IS STILL A DOB WHISTLE INSTEAD OF A BULLHORN.

We have failed to produce an unmanageable global economy and global capitalist civilization as we know it IS ALREADY OVER. But humanity will survive and adapt to the new world of the Anthropocene if we accept human limits and embrace a fundamental sharing and work to nurture the variety and richness of our collective cultural heritages. Learning to live as an individual means letting go of our predispositions and fear. Learning to live as a civilization means letting go of those institutional ways of life and the values of identity, freedom, success and progress.

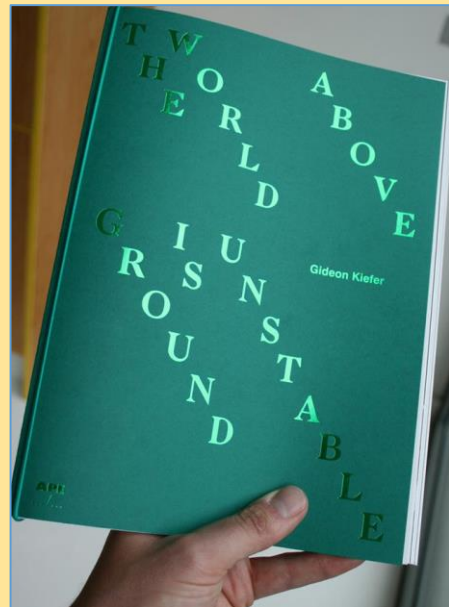
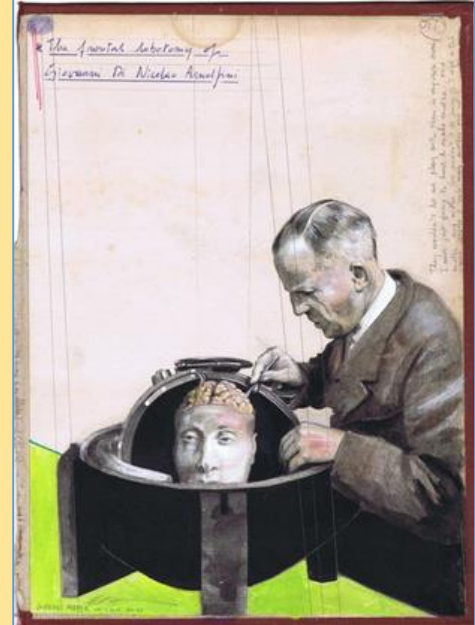
At 101. 2-12
2016. A.D.

STEVEN KIEFER

Stages of Solitude:
The Harbinger, 2015

Google-Conclusie ??
De wereld boven de grond is onstabiel.